

Pinstrup: Jeg vil gøre nogle faa Bemærkninger til den højtærede Minister, der jo beskæftigede sig en Del med mine Udtalelser, og til det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen). Den højtærede Minister havde ikke Ret, naar han sagde, at jeg havde udtalt, at det var Regeringens Formaal at tvinge Landbruget til en Omlægning af sin Bedrift. Nej, det har jeg ikke sagt; men jeg har fremhævet, at det vilde blive Virkningerne af dette Lovforslag, naar det blev gennemført, fordi det efter min Mening bygger paa et forkert Grundlag, et Grundlag, der maatte have den Virkning, som jeg har nævnt. Andre ærede Medlemmer, der har beklaget, at det vilde gaa saa stærkt ud over den dyriske Produktion og tvinge Husdyrholdet ned, kan ikke gøre det med nogen Virkning, hvis de vil staa paa Lovforslagets Grundlag, nemlig Jordværdien, thi det er i Virkeligheden deri, at dette Forhold bunder. Det, det kommer an paa, er ikke saa meget at udskrive 1 Mill. Tønder Korn mere eller mindre, som det er Maaden, hvorpaa det gøres, og der er ingen, der ved paa Forhaand, hvad dette Lovforslag vil bringe ind af Korn. Dette Lovforslag er vel ikke saa meget hen i det blaa som det Lovforslag, vi vedtog i Fjor, og som jo ogsaa svigtede med 3 Mill. Tønder, men alligevel er det saadan, at man ikke kan vide, om det vil give det, det forudsætter. Og det forudsætter jo, at der skal føres Kontrol med en hel Del Landmænd, nemlig med dem, der ikke kan præstere deres Ligning; om det nu bliver 25 eller 50 pCt., kan vi ikke vide, men vi kan vide, at det vil blive et betydeligt Antal. Den højtærede Minister drog en Sammenligning mellem Ligningen i Fjor og Ligningen i Aar og sagde, at det blev ikke saa meget mere i Aar, men det bliver dog i Virkeligheden meget mere, naar vi regner med, hvad der virkelig er kommet ind, nemlig $5\frac{1}{2}$ Mill. Tønder, medens den højtærede Minister vil regne med $8\frac{1}{2}$ Mill. Tønder i Aar. Endelig staar vi overfor det, som er usikkert: ingen kan garantere os, at vi faar en Normalhøst i Aar.

Den højtærede Minister talte saa om, at der skulde ydes Medvirkning til at lette Byrderne for det lille Landbrug. Derom er der ingen Uenighed. Det viser jo ogsaa Landboforeningernes Forslag, og det skal jeg omtale, naar jeg senere beskæftiger mig med det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen).

Hvad Kornet til Vareudveksling angaar, mener jeg, at hvad der ikke kommer ind efter dette Lovforslag, kan man købe

hos de Landmænd, der vil sælge deres Korn, det maa man jo dog nødvendigvis gøre, hvis man vil blive paa det Grundlag, som Lovforslaget har lagt. Gennemtvinger man en Lov, der bringer en Mængde Landmænd ind under Kontrol- og Bødesystemet, vil det efter min Mening blive ret vanskeligt at skaffe saa meget Korn frem til Vareudveksling, som man kunde faa paa den anden Maade. Jordværdien falder aldeles ikke sammen med Jordens Evne til at yde Korn, det har jeg allerede nævnt tidligere. Den højtærede Minister vilde ikke have, at de Afgifter, der er Tale om, skulde kaldes Kornbøder, og han sagde, at der ogsaa var noget tilsvarende til dette i Landboforeningens Forslag. Det er der efter min Opfattelse ikke. Naar den Ligning, som er opstillet i Landboforeningernes Forslag, bliver fulgt, vil ingen komme til at afstaa en større Brøkdel af sin Avl, end han kan levere, derfra kun undtaget dem, der har et meget stort Areal dyrket med Frø, men de vil meget let være i Stand til at købe det, de maatte mangle.

Hvad Flæskepriserne angaar, var det Landboforeningerne, der foreslog at sætte dem til 10 Gange Kornprisen, og dette er senere tiltraadt af Husmandsforeningerne, der først foreslog 8 Gange Kornprisen, og nu gaar det igen i Regeringsforslaget. Men det er jo en Erkendelse af, at det Forhold, der tidligere under Krigen, ogsaa ved Hjælp af Maksimalprisen, har været imellem Flæsket og Kornet, har været for lavt og derfor givet Tab ved Produktionen, hvad jeg paaviste i Gaar.

Den højtærede Minister tilraadede at fastholde Skellet mellem Kartoffeldyrkerne. Det skulde være en særlig Begunstigelse for de mindre Landbrugere, og den højtærede Minister havde den Tanke, at der kunde være hundrede Tusinder af mindre Landbrugere, der vilde tegne sig for 6 Millioner Tdr. Det tror jeg ikke, man kan tænke sig. Der er meget af Landets Jord, der yderst slet egner sig til Kartoffeldyrkning. Kartoffler skal helst have lettere Jord, thi den giver baade det største kvantitative Udbytte og de bedste Kartoffler. Jeg antager ikke, der vil være noget i Vejen for at slette det Skel, selv om der bliver dyrket saa mange flere Kartoffler. Jeg vil nemlig tro, at vi kan afsætte et nogenlunde ubegrænset Kvantum Kartoffler til Udlandet; der er sikkert et saa stærkt Ønske om at faa Kartoffler, at dette Skel meget vel vil kunne slettes. Det vil se meget bedre ud, og der er ingen, der vil lide noget derved, thi jeg tror ikke, vi vil faa en saa stor Kartoffel-